

PLEASE NOTE! THIS IS PARALLEL PUBLISHED VERSION OF THE ORIGINAL ARTICLE

To cite this Article: Mänty, I. (2013) Verkossa ei muuhun pysty kuin uutta oppimaan. AMK-lehti/UAS Journal, 3.

URL: https://arkisto.uasjournal.fi/uasjournal_2013-3/manty.html

Verkossa ei muuhun pysty kuin uutta oppimaan

Kehityspäällikkö, verkko-oppiminen Irma Mänty, Laurea-ammattikorkeakoulu, irma.manty@laurea.fi

Vahvimman jalansijan suomalaisten ammattikorkeakoulujen verkko-opetuksesta on täällä hetkellä saanut nk. blended learning -tyyppinen opiskelu, jolle on ominaista lähiopetuksen ja verkko-opiskelun jaksottuminen sekä erityyppisten oppimisympäristöjen sulautuminen. Tällaisissa yhdistelmätoteutuksissa työskennellään sekä verkossa että face-to-face ja osa ryhmästä voi istua luokassa muiden osallistuessa samaan aikaan tilaisuuteen verkon välityksellä. Erilaisia pedagogisia valintoja, kuten Laureassa kehittämissopijaista oppimista (LbD), voidaan toteuttaa verkon välityksellä. Ammattikorkeakouluissa on yhä enemmän tarjolla myös kokonaan virtuaalisia opintojaksoja ja virtuaalitutkintoja.

Runsaat kymmenen vuotta sitten eräs verkkopedagogiikan tutkija ennusti, että virtuaaliopintojen määrä tulee nopeasti kasvamaan ja niiden avulla opiskellaan enimmäkseen nopeasti tuotettuja, huonolaatuisia sisältöjä. Vähenevän lähiopetuksen arvon arveltiin kasvavan. Tähän mennessä verkko-opintojen määrä on kuitenkin pysynyt melko maltillisena ja sen laatuakin on saattanut vielä vaihdella, kun on toimittu suljetuissa ympäristöissä. Esimerkiksi Saarisen (2002) tutkimassa suomalaisessa korkeakoulussa tietoverkot olivat toimineet pitkälti opetusmateriaalien jakelukanavana. Nopeasti kasvanut avointen ja ilmaisten verkkokurssien, Massive Open Online Courses (MOOC), suosio on kuitenkin muuttamassa kehityksen suuntaa.

Avoimet MOOC-kurssit mahdollistavat oppimisen kenelle tahansa ja niihin valitaan usein organisaatioidensa parhaita laatutuotteita. Ilmaisten kurssien järjestäminen ei ole taloudellisesti suoraan kannattavaa, mutta ne tukevat korkeakoulun brändiä ja voivat toimia väylänä tutkinto-opiskeluun. Maineikkaiden kansainvälisten yliopistojen MOOC-kurssit ovat jo nyt näyttämässä suuntaa koulutuksen markkinoinnille ja verkkopedagogisille ratkaisuille. MOOCeissa etsitään mm. uusia ohjauksen, opiskelijoiden verkostoitumisen ja vertaisarvioinnin tapoja. Itse opiskelin keväällä viiden viikon verkkokurssin, johon rekisteröityi 42 874 henkilöä, mutta kolmannella viikolla aktiivisia toimijoita oli enää 17 %. MOOC-kursseille on lupa ilmoittautua, vaikka tavoitteena ei olisikaan opintojen loppuun saattaminen ja todistuksen saaminen.

Mikä sitten tulee olemaan formaalin oppimisen ja korkeakoulujen rooli, jos tulevaisuudessa monet tiedot ja taidot voidaan oppia omin päin ilman tutkintotavoitteista opiskelua? Tietojenkäsittelytieteen professori esitti Osaaminen tietoyhteiskunnassa -seminaarissa syyskuussa 2013 kysymyksen "Syntyvätkö parhaat osaajat autotallissa (vrt. Steve Jobs) vai korkeakoulussa?". Ammattikorkeakoulujen pedagogisen tehtävän ja aluekehitystehtävän integroituminen tuottavat kuitenkin varmasti ainutlaatuista osaamista, jota työelämässä tarvitaan. Opetuksen ja ohjauksen laatu, opitun varmistaminen ja todistusten myöntäminen tietyistä pätevyyksistä sekä kehittämisverkostojen luominen ja ylläpitäminen tulevat olemaan korkeakoulujen vahvuuksia.

Muita ajankohtaisia verkko-opetuksen ilmiöitä tällä hetkellä ovat mobiilioppiminen, videot ja virtuaalipelit. Opiskelijat käyttävät yhä enemmän kännyköitä ja tablettitietokoneita ja haluavat opiskella sekä päästä oman korkeakoulun palveluihin sieltä, missä kulloinkin liikkuvat. Videoiden opetus käyttö on saanut uuden tulemisen nk. flipped classroom (käänteinen luokkahuone) -mallista, jonka mukaan opiskelijat opiskelevat etukäteen videolta oppisisältöjä ja ryhmä kokoontuu opettajan johdolla yhteen keskustelemaan niistä ja soveltamaan opittuja tietoja erilaisissa ongelmissa tai hankkeissa. Uusi opettajan taito onkin tuottaa erityyppisiä digitaalisia sisältöjä, kuten videoita,

mutta myös opiskelijat tuottavat esityksiä, raportteja ja erilaisia näytteitä osaamisestaan videona. Kaikkea ei kuitenkaan tarvitse tehdä itse, sillä valmiita oppimateriaaleja on internet täynnä.

Oppimiseen liittyvän pelaamisen on ennustettu tulevan korkeakouluihin 2–3 vuoden kuluessa (Horizon Report). Vaikka ajatus pelaamisesta on monelle vielä vieras, niin simulaatiopedagogiikka on tuonut monella alalla syvyyttä opetukseen. Kyse ei ole vain mekaanisesta jäljittelystä, vaan opiskeltavan ilmiön kokonaisvaltaisesta tutkimisesta ja harjoittelusta.

Opetustarjonnan valintojen runsaus on korkeakouluopiskelijoiden etu. Tähän mennessä oman organisaationi opiskelijat ovat voineet valita virtuaaliopintoja oman ammattikorkeakoulun lisäksi myös FUAS-tarjonnasta, Virtuaaliammattikorkeakoulusta ja avoimesta yliopistosta. Myös muutamia MOOC-opintoja on jo hyväksytty opiskelijan suoritukseksi.

Opiskelijoiden motivaatio ja sitoutuminen opiskeluun ovat koetuksella, kun ajasta ja huomiosta kilpailevat monet muutkin asiat. Väliin voi tulla monia muuttujia. Kesäopintojen opettaja kertoi kadottaneensa opiskelijat Suomen aurinkoisina viikkoina, mutta sateisena päivänä opiskelijat palasivat verkkoon opiskelemaan.

Irma Mänty toimii kehityspäällikkönä Laurean LbD ja osaamisen johtaminen -yksikössä. Mänty on Suomen eOppimiskeskus ry:n hallituksen jäsen ja hänellä on laaja alan yhteysverkosto.

Lähteet

Horizon Report, Higher Education 2013, <http://www.nmc.org/pdf/2013-horizon-report-HE.pdf>
Luettu 10.8.2013.

Saarinen, L, 2002, Enhancing ICT supported distributed learning through action design research, Aalto University publication series. Doctoral dissertations, 1799-4934 ; 92/2012.
<http://epub.lib.aalto.fi/fi/diss/?cmd=show&dissid=456> Luettu 10.9.2013.